

România – Sector Snippets: Outlook Sectorial Trimestrial

Iunie 2026

Rezumat

Economia României evoluează într-un context caracterizat de creștere modestă, presiuni persistente asupra costurilor și o cerere internă fragilă. Inflația și condițiile de finanțare restrictive limitează consumul, afectând în special sectoarele orientate către clientul final. În paralel, industriile energointensive și cele dependente de materii prime resimt o presiune continuă asupra marjelor.

Profilul de risc este tot mai divergent. Sectoarele susținute de factori structurali – precum farmaceutic și IT – își mențin stabilitatea, în timp ce domeniile ciclice (construcții, textile, industrie grea) înregistrează vulnerabilități crescute. Investițiile publice și fondurile europene oferă sprijin selectiv, însă execuția și vizibilitatea rămân limitate.

Cuprins

1. Producători auto	4
2. Furnizori auto	4
3. Construcții	5
4. Transport	5
5. Produse Chimice	6
6. Farmaceutic	6
7. Agroalimentar	7
8. Textile	7
9. Hârtie	8
10. Electronice	8
11. Metalurgie	9
12. Retail	9
13. Mașini și echipamente	10
14. Echipamente de transport	10
15. Software și servicii IT	11
16. Echipamente de uz casnic	11
17. Computere și telecomunicații	12
18. Energie	12

1) Producători auto

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul auto se confruntă cu o dublă presiune: scăderea cererii interne și o susținere externă limitată. Performanța depinde în mod critic de piața europeană, unde vehiculele produse în România subperformează comparativ, determinând ajustări prudente ale producției. Sectorul intră într-o fază de stabilizare la niveluri mai scăzute, în care creșterea volumelor nu mai este motorul principal. Accentul se mută către eficiența operațională și adaptare structurală. În paralel, tranziția către electrificare reprezintă un factor disruptiv major, necesitând investiții substanțiale în tehnologie și recalificarea forței de muncă.

👉 Implicație: sector cu importanță strategică, dar cu presiuni pe marje și nevoie urgentă de transformare.

2) Furnizori auto

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul furnizorilor auto rămâne bine integrat în lanțurile europene și beneficiază de competitivitatea costurilor, însă este expus direct la scăderea producției și a cererii. Presiunile nu sunt doar ciclice, ci și structurale: electrificarea și reglementările stricte obligă furnizorii să își adapteze rapid portofoliile. Investițiile necesare pentru această tranziție sunt intensive în capital, iar accesul la finanțare devine o problemă, mai ales pentru companiile mici și medii.

👉 Implicație: stabilitate relativă în prezent, dar risc de polarizare între jucători mari (care se adaptează) și mici (care pot ieși din piață).

3) Construcții

⚠ Nivel de risc: 4 (Ridicat)

Sectorul construcțiilor înregistrează o dinamică puternică, susținută de investiții publice majore. Aproximativ 1.000 km de autostrăzi sunt în construcție, iar contribuția sectorului la PIB a depășit 8%, cea mai mare din UE.

Cu toate acestea, această creștere vine cu riscuri semnificative. Sectorul depinde în mare măsură de finanțarea publică și fondurile europene, iar incertitudinile politice și întârzierile de finanțare pot afecta proiectele.

În paralel, sectorul privat este prudent, din cauza costurilor ridicate de finanțare. Creditele acordate companiilor de construcții au crescut semnificativ, depășind 54 miliarde RON (+16% YoY), ceea ce indică o creștere a expunerii financiare.

Implicație: volum mare, dar risc sistemic ridicat — unul dintre cele mai expuse sectoare.

4) Transport

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul transporturilor prezintă o reziliență moderată, susținută de poziția strategică și integrarea în lanțurile comerciale europene. Cu toate acestea, există vulnerabilități structurale semnificative. [CSM June 2...18 sectors | Excel]

Punctele forte includ localizarea geografică, rolul important al transportului rutier și accesul la fonduri europene. În schimb, fragmentarea pieței, infrastructura incomplet dezvoltată și presiunile asupra costurilor limitează performanța.

Puterea redusă de stabilire a prețurilor și marjele scăzute amplifică riscurile financiare, în special pentru operatorii mici.

5) Produse Chimice

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul chimic traversează o criză profundă determinată de costurile ridicate ale gazului și de impactul taxei pe carbon.

Aceste presiuni reduc competitivitatea și amenință viabilitatea operațiunilor. Faptul că au fost necesare intervenții strategice majore (ex: implicarea Romgaz pentru salvarea unor capacități industriale) subliniază nivelul ridicat de risc structural.

👉 Implicație: sector critic pentru economie, dar foarte vulnerabil la costurile energetice și politicile de mediu.

6) Farmaceutic

⚠ Nivel de risc: 1 (Scăzut)

Sectorul farmaceutic are una dintre cele mai stabile baze de cerere din economie. Chiar și în context inflaționist, costurile pot fi transferate relativ ușor în prețuri, datorită naturii esențiale a produselor.

Deși segmentul OTC a înregistrat ajustări, cererea generală rămâne robustă. Investițiile în capacitate și interesul investitorilor consolidează perspectivele sectorului.

👉 Implicație: sector defensiv, cu vizibilitate ridicată și risc minim comparativ.

7) Agroalimentar

 Nivel de risc: 2 (Mediu)

Sectorul agroalimentar din România are un rol structural semnificativ, contribuind cu aproximativ 4–5% la PIB doar prin agricultură și peste 10% atunci când includem procesarea și activitățile conexe, ceea ce îl plasează mult peste media UE (~1,2%). Această pondere ridicată indică o sensibilitate economică crescută la șocurile sectoriale.

Performanța recentă a fost puternic volatilă, fiind influențată în principal de condițiile climatice și ciclurile costurilor. De exemplu, în 2025 producția agricolă a înregistrat o revenire semnificativă, în special în sectorul cerealelor (+43%), datorită randamentelor îmbunătățite după un an slab.

Totuși, dependența ridicată de producția vegetală (cereale, oleaginoase) expune sectorul la riscuri climatice recurente. În plus, fragmentarea fermelor și nivelul redus de productivitate comparativ cu media UE limitează eficiența operațională.

Un alt element structural critic este dezechilibrul lanțului valoric: România exportă în mare parte materii prime și importă produse procesate, ceea ce reduce semnificativ valoarea adăugată internă.

 Implicație: sector strategic dar vulnerabil, cu potențial ridicat, însă dependent de modernizare, consolidare și dezvoltarea procesării locale.

8) Textile

 Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul textil continuă să fie afectat de un declin structural, cu producția sub nivelurile pre pandemice. Cererea este slabă, în special din partea piețelor din Europa de Vest, iar competiția din Asia rămâne puternică. Un factor suplimentar de presiune îl reprezintă schimbarea modelului industrial global, inclusiv ascensiunea „ultra fast fashion”, care implică cicluri de producție mai scurte și prețuri mai reduse. Adaptarea către segmente de nișă (textile tehnice, producție de valoare ridicată) oferă oportunități limitate, însă nu compensează declinul producției tradiționale.

9) Hârtie

⚠ Nivel de risc: 2 (Mediu)

Sectorul hârtiei și ambalajelor din România este caracterizat printr-o structură relativ concentrată, cu un număr limitat de jucători mari atât în amonte, cât și în aval. Bariera ridicată la intrare, generată de necesarul semnificativ de capital pentru investiții în capacități de producție, contribuie la stabilitatea relativă a sectorului. Evoluția cererii diferă clar între segmente. Produsele tradiționale, în special cele legate de tipărire, sunt afectate structural de digitalizare, însă această componentă are o pondere relativ redusă. În schimb, segmentul ambalajelor continuă să beneficieze de tendințe structurale favorabile, deși impulsul generat anterior de creșterea accelerată a comerțului online s-a temperat odată cu reducerea consumului. Deși există presiuni ciclice asupra cererii, evaluarea generală nu indică un declin structural al sectorului, ci mai degrabă o recalibrare către segmentele cu valoare adăugată mai mare, în special ambalaje. Implicarea costurilor de capital ridicate și structura oligopolistă limitează volatilitatea, ceea ce justifică un profil de risc moderat.

10) Electronice

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul electronic din România beneficiază de integrarea în lanțurile de aprovizionare europene și de avantajele competitive ale forței de muncă. Totuși, este puternic influențat de dinamica macroeconomică și de evoluția altor sectoare, în special construcțiile și infrastructura.

Activitatea a rămas ridicată în perioada recentă, apropiindu-se de maxime istorice, în principal datorită proiectelor finanțate din fonduri europene. Cu toate acestea, această dependență creează vulnerabilitate în cazul unei încetiniri a fluxurilor de finanțare sau a întârzierilor de implementare.

În paralel, profitabilitatea este limitată de costurile ridicate ale inputurilor și de creșterea salariilor, ceea ce reduce capacitatea companiilor de a genera marje sustenabile chiar și în condiții de volum ridicat. Riscul de insolvență rămâne ridicat, deși există semne de stabilizare, ceea ce reflectă presiunile combinate ale costurilor, finanțării și incertitudinii economice.

11) Metalurgie

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul metalurgic este puternic influențat de contextul internațional, fiind expus la volatilitatea piețelor globale, tensiunile geopolitice și evoluția prețurilor la energie. În primul trimestru al anului 2026, creșterea tarifelor comerciale, conflictul din Orientul Mijlociu și majorarea prețurilor la petrol și gaze au afectat negativ lanțurile de aprovizionare și perspectivele de creștere economică.

În acest context, performanța companiilor locale este neuniformă. De exemplu, producători integrați precum ALRO au demonstrat reziliență datorită poziționării pe segmente cu cerere mai robustă (aerospațial, produse procesate) și a extinderii geografice, inclusiv în Asia.

Sectorul este susținut indirect de dinamica construcțiilor, care generează cerere pentru materiale, însă această dependență amplifică riscurile ciclice. În același timp, măsurile de politică comercială europeană (precum CBAM și contingentele tarifare) pot îmbunătăți utilizarea capacităților și competitivitatea pe termen mediu.

12) Retail

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul retail este caracterizat printr-un grad ridicat de maturitate și competiție intensă, în special în segmentul alimentar, unde intrările noi sunt limitate. Apariția unor jucători precum Froo reprezintă excepții, în timp ce majoritatea inițiativelor noi vizează segmente adiacente, precum discount non food sau retail specializat.

Se observă o tendință clară de integrare pe verticală, companii precum Agroland sau Unicarm dezvoltând modele combinate de producție și distribuție, ceea ce le oferă avantaj competitiv și presiune asupra retailerilor clasici.

Extinderea distribuitorilor în retail, prin dezvoltarea propriilor lanțuri, intensifică competiția și reduce marjele în întreg sectorul. În același timp, orientarea consumatorilor către preț face ca formatele discount să câștige cotă de piață.

Această combinație de maturitate, competiție și presiune pe preț justifică clasificarea sectorului ca sensibil.

13) Mașini și echipamente

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul este strâns legat de evoluția agriculturii și construcțiilor, două domenii cu impact direct asupra cererii de echipamente. În 2025, revenirea puternică a producției agricole și creșterea activității în construcții au generat oportunități, însă aceste evoluții nu s-au tradus în profitabilitate ridicată.

Costurile ridicate ale inputurilor, prețurile scăzute ale produselor agricole și accesul limitat la finanțare au constrâns marjele, iar acest dezechilibru între volum și profitabilitate rămâne o provocare majoră.

Pe termen mediu, există oportunități asociate finalizării proiectelor PNRR și creșterii investițiilor în eficiență energetică și modernizare. Totuși, sectorul rămâne dependent de ciclurile investiționale și de condițiile de finanțare.

14) Echipamente de transport

⚠ Nivel de risc: 2 (Mediu)

Sectorul prezintă o structură duală, caracterizată prin diferențe semnificative între subsectoare. Domenii moderne și integrate internațional, precum industria aerospațială și echipamentele de manipulare, sunt bine alinate tendințelor globale (securitate, automatizare, logistică).

În schimb, industriile tradiționale, precum construcția navală și producția de echipamente feroviare, rămân dependente de investițiile publice și vulnerabile la presiunile structurale.

Această divergență internă explică reziliența moderată a sectorului, unde performanța globală maschează diferențe semnificative între jucători și segmente.

15) Software și servicii IT

⚠ Nivel de risc: 1 (Scăzut)

Sectorul IT reprezintă unul dintre cei mai puternici piloni ai economiei românești, contribuind direct cu aproximativ 6,7% la PIB și peste 14% incluzând impactul indirect.

Creșterea este susținută de exporturi, digitalizare și poziționarea României ca hub nearshore competitiv. Totuși, sectorul începe să intre într-o fază de maturizare, caracterizată prin ritmuri de creștere mai moderate și presiuni asupra marjelor.

Principalul risc este reprezentat de creșterea costurilor salariale și competiția pentru talent, care pot afecta competitivitatea pe termen lung. Cu toate acestea, fundamentul rămâne solid.

16) Echipamente de uz casnic

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul echipamentelor de uz casnic din România este puternic influențat de dinamica consumului, fiind direct dependent de evoluția veniturilor reale ale populației. În contextul actual, caracterizat de presiuni inflaționiste și costuri ridicate ale vieții, comportamentul consumatorilor s-a ajustat semnificativ, devenind mai prudent și orientat către economisire.

Cererea pentru bunuri durabile a slăbit, ceea ce limitează creșterea volumelor, în timp ce capacitatea producătorilor de a transfera costurile în prețuri rămâne redusă. Această constrângere de pricing power este reflectată și în evoluția modestă a prețurilor producătorilor, în pofida presiunilor semnificative asupra costurilor.

În paralel, costurile inputurilor – în special energia și forța de muncă – rămân la niveluri ridicate, ceea ce continuă să erodeze marjele operaționale ale companiilor din sector. Această combinație de cerere slabă și costuri ridicate creează o presiune constantă asupra profitabilității.

Cu toate acestea, sectorul nu prezintă semnale de deteriorare severă sau stres sistemic acut. Dinamica actuală este caracterizată mai degrabă de o fază de slăbiciune controlată, cu ajustări graduale ale condițiilor financiare.

Implicația principală este că sectorul rămâne vulnerabil la evoluțiile consumului și ale costurilor, dar fără riscuri imediate de destabilizare structurală.

17) Computere și telecomunicații

⚠ Nivel de risc: 2 (Mediu)

Sectorul de computere și telecomunicații din România este caracterizat de o structură duală, care combină stabilitatea unui segment telecom matur cu dinamica de creștere a industriei electronice și IT.

Segmentul telecom este relativ stabil, dar cu un potențial limitat de creștere, fiind deja bine dezvoltat și puternic competitiv. Dimensiunea pieței, estimată între aproximativ 3,8 și 6,1 miliarde euro, reflectă un grad ridicat de maturitate, cu presiuni asupra marjelor generate de competiție și reglementare.

În paralel, componenta de hardware și producție electronică este în expansiune, susținută de tendințele de nearshoring și de disponibilitatea unei forțe de muncă tehnice semnificative, estimată la peste 240.000 de specialiști în sectorul ICT. Această bază de competențe poziționează România ca un hub relevant pentru infrastructura digitală și lanțurile de aprovizionare europene.

Cererea este susținută de investițiile în digitalizare, atât în sectorul public, cât și în cel privat, însă rămâne dependentă de constrângerile bugetare și de ritmul de implementare a proiectelor.

În ansamblu, sectorul beneficiază de fundamente solide și de un echilibru între stabilitate și creștere, ceea ce justifică un profil de risc moderat. Totuși, competiția intensă și presiunile salariale rămân factori de risc relevanți pe termen mediu.

18) Energie

⚠ Nivel de risc: 3 (Sensibil)

Sectorul energetic este marcat de tranziția accelerată către regenerabile, cu obiectivul de a atinge 38,3% energie regenerabilă în consumul final până în 2030.

Această tranziție generează presiuni semnificative asupra infrastructurii, în special asupra rețelelor de transport și distribuție, și evidențiază nevoia de investiții în soluții de stocare.

Deși investițiile sunt în creștere și susținute de fonduri europene, ele nu sunt încă suficiente pentru a ține pasul cu ritmul tranziției.

În același timp, intervențiile guvernamentale (de exemplu în prețurile gazelor) au atenuat temporar impactul asupra consumatorilor, dar introduc incertitudine în piață.

Euler Hermes România este o sucursală a Euler Hermes SA (NV), cu activitate comercială sub denumirea Allianz Trade, Avenue des Arts 56, 1000 Bruxelles, Belgia. Nr. companie 0403.248.596 RPM Bruxelles. Societate de asigurări, înregistrată sub codul 418. Sucursala este înregistrată în România la Registrul Comerțului, cu adresa înregistrată în București. Euler Hermes România este o sucursală a Euler Hermes SA (NV), cu activitate comercială sub denumirea Allianz Trade, Avenue des Arts 56, 1000 Bruxelles, Belgia. Nr. companie 0403.248.596 RPM Bruxelles. Societate de asigurări, înregistrată sub codul 418. Sucursala este înregistrată în România la Registrul Comerțului, cu adresa înregistrată în București.

Autorizată și reglementată de Banca Națională a Belgiei și de Autoritatea Belgiană pentru Servicii Financiare și Piețe de Capital. Autorizată să desfășoare activitate în România în conformitate cu legislația aplicabilă. Supusă supravegherii Autorității de Supraveghere Financiară (ASF) din România, în calitate de autoritate competentă pe teritoriul României. Detalii privind întinderea reglementării noastre de către ASF sunt disponibile la cerere.